

1850-07-07

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Modtagersted:
Botanisk Have, København

Omtalte steder:
Møn

Arkivplacering:
Mappe 5 nr. 07

DOKUMENTINDHOLD

Skriver om P. C. Skovgaards besøg på Nysøe, hvorefter han tager tilbage til Møn, hvor der ventede et brev fra Georgia Schouw.

TRANSSKRIFTION

Møen den 7de Juli 1850

|Morgen kl 6½|

O! Du dejlige Ven! Det var dog yndigt at træffe Brev ved min Tilbagekomst fra Sjælland, Tak! Det var da godt at Du ikke før har faaet den Ide, at det var for mange Breve Du har skrevet, nu gjør det ikke noget. Jeg har da været hos min Søster og Svoger, og fandt alt vel, og skal hilse Dig; paa Nysøe var de Alle elskværdige, Baronessen har jeg aldrig seet saa elskværdig, som hun var dennegang, der var rart at være, Du har dog vel modtaget det Brev, jeg skrev derfra?

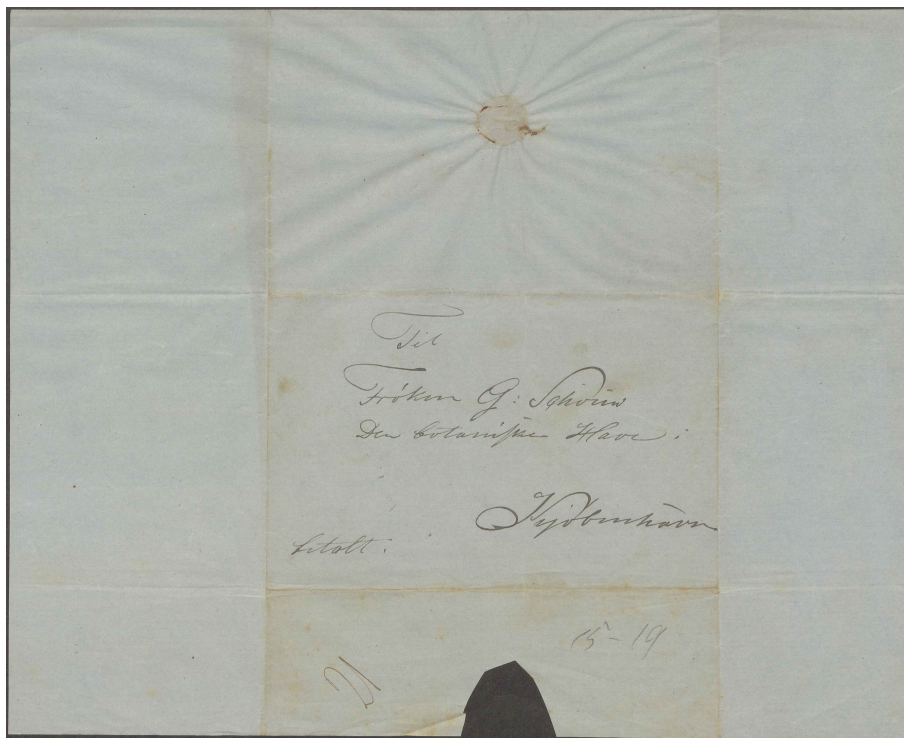
Hils Susette at jeg ikke kan se det urimelige i min Sammenlijning, eller det Modsatte er det jo netop, aldeles det Modsatte, der jo ikke [Gran af] Sammenlijning [Overstreget:skabt] deri, og er det ikke naturlig at hvergang Tanken falder paa Gine, at den ikke kom ind paa Dine, Du selv min g., synes at være lidt stødt, ellers havde Du ikke behøvet at undskylde mig, vi vil tale derom.

Nu har vi da (formodentlig) baade Fred og Krig, og ikke ingen af Delene. I gaar flagerede Skibene og Havnen i Præstøe nok saa smukt, jeg hørte ogsaa Baronessen give Ordre i den Anledning, men fik ikke Resultatet at see, da jeg kom til Stege [?flagredes] der ogsaa der endskjønt det var mørkt, og Folk sang, raabte Hurra og trommede hele Natten, saa jeg næsten ●2● ikke kunde sove, endskjønt jeg trængte dertil, man var aldeles ikke stemt for nogen Sørgehøitid.

Paa Thorsdag Eftermiddag kl 4½ haaber jeg at staae paa Toldboden, det var deiligt at se Fru Freund her, men jeg fandt dog at hun har det ikke nødig; jeg glæder mig til det, g., men vil dog ønske for hendes Skyld, at hun maa faae en god Leilighed; det var ogsaa deiligt at Du kunde gjøre Tilbuddet, det var jo næsten som om det allerede var Din, men var det Din saa kunde Du jo ikke. Jeg maa ud paa Klinten g, Lev vel! Min velsignede Ven, jeg længes! Hils Alle fra din Ven P:

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 5 Nr. 7

George H. B.
Möln d. 7 $\frac{1}{2}$ Juli 1850.

O. den dærlige Brev! At det sig gjærdigt at
løffe Brevet med min tiltagelse fra Holland,
Læs! Det er da godt at du ikke for far faat den
Læse at det var for mange Brevet du far forsvaret,
min gjør at du ikke noget. Jy far da noget
for min Øjeblik og Ønsket, og faat alt end, og fæl
fjæl dig; som Nytte mere de alle altsvordige, Barne
far jeg aldrig fast for altsvordig som sine med den gang
de var end at mere, du far sig end modtaget at Brev
jy faris derfor? — Jy far sig at du ikke den
for at skinnelige i min Demmering, eller at
modfælde er det jo endog, alder at modfælde, der er jo
ikke Demmering ^{gør} mig fælt der, og er at ikke endelig
at fangning ender, fælt som Gjør, at den ikke den
ind over dem, du fælt min g, fjænt at den lidt fælt, alder
faade du jo ikke bejvnt at indfælt mig, vi end hele den.
Min far vi da (forordtning) baar end og sig, og
ikke ingen af dem.

Jeg far fælt Brevet og Gjør: Det er end for
fælt, jeg fælt og for Barne som Gjør: den endelig
mere fælt ikke altsvordigt at far, da jeg som det sig fælt
der og far der endelig at det var noget, og fælt far,
vælte Gjør og fælt fælt fælt, far jeg fælt

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

ihle sind som andsyndt jg loyngh drolit; men
men aldels ihle sand for nogen Dørgjortid.
Den Torsdag eftermiddag kl. 4 1/2 faabr jg at se
den Soldaten, at det var deilig at se sin Frænd
der, men jg fandt dog at sin for at ihle mædig;
jg glæde mig at at jg, men mit dog ingt for funder
Bijed at sin men som en god Læsting; at man
og for deilig at de sind gjer tilbudd, at man jo
næsten som at allord man din, men som at din
for sindt di jo ihle. Jg men mit godt
som jg, det vil man viljig med dem, jg som
god! Guds Alle for dig som jg.